

EN ÖMKELIG VISA FÖR ALLA OGIFFTA
FLIKOR

Jag längtar af allt hjerta att få en fästeman
som en gång kan förljufva mitt lif som äckta man
dett kan ej glädje wara att ensam lefva här
och aldrig få erfara vad kärlek innebär.

Jag 30 År ny fyllat fast jag dett ej tillstår
Dett angår ju ej någon med mina 30 år
Nu är dett högt på tiden en fästeman att få
fasten jag likväl hoppet ej öfvergifva må.

Jag west ej försummat att kasta ut mitt nät,
men än ej någon kommat som fastnat uti dett
De liksom sluge räfven försigtigt ackta sig
men någon gång må komma att dett kan löckas mig.

Mitt arma klämda hjerta nu lider grufvelig
ty att förbli ogifter det är så smädelig

för hvar och en man blifver till spott och smädelse
och alltid får man höra så möcken ~~en~~ hädelse.

Jag rasande kan blifva när Jag blott tänker på
att manfolk nu för tiden som äckta åsnor gå
med ömma milda blickar och mun så söt och nätt
man kan dem ju ej tjusa på minsta vis och sätt.

Ack mången ungdomssyster som yngre är än jag
nu redan hafver firat den ljufva bröllopsdag
men fästeman jag icke har ennu kunnat få
skall jag då ennu lengre her som en muna gå.

Nej då will jag ej lefva da will jag hellre dö,
fast det är tungt att bäras till grafven somdenmö,
ack mina tårar rinna nu uppå kinden ner,
och om en vän och fästeman i tysthet jag nu ber.

Jag glad mig alltid visar när jag i bland ungdom är
och låter icke märka den börda som jag bär

men jag dock likväl känner hvar skoen tröcker mig
och uti ensamheten jag gråter bitterlig.

Ack hvad jag blifve gläder om friare jag fick
han kunde wara säker med ja han från mig gick
jag skulle ropa Hurra och det i himmels höjd
och sedan alltid vara så själaglad och nöjd.

Lafin.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2998

afskrift

EN KÄRLEKS WISA

Jag älskar dig min flicka fastän du hatar mig
Men varifrån det kommer kan jag ej säga dig
Men vredgas ej min lilla vän
tro att jag vandrar ärligen
för herran mig ledsagar på rätta vandringen.

Men Wandringen i werlden är svår att genom gå,
här finns så många öden för oss att genom gå,
men den som har en trogen wen
entrogen och uppricktig vän
som lättar lifvets mödor all sorg försvinner då.

Hur jag mitt bröd sall finna i wida werlden här
och om jag kunde winna den flickan jag har kär
ack om jag fingo äga den
så wore jag så lyckelig
då skulle jag nöjen finna då woro jag lyckelig.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2998

Nu slutar jag att skrifva till dig min flicka skön
Och ett uppricktigt hjerta skall gifva dig till lön
Jag tänkte mig till glädjen gå
men sorgen för mig uppen står
då jag till glädjen wände fick jag till sorgen gå.

Nu slutar jag min wisa och räker dig min hand
jag får ej längre wara din kära fästeman
Nu får det wara som det är
jag wet du har en annan kär
här finns wäl flickor flera i wida Werlden här

Slut Lafin -

Troed Nilsson, Horröd 1860

P O E S I E V E R S E R -

Ett minne jag härmed dig gifver
I ungdomens lyckliga da'r
Och önskar du alltid förblifver
Densamme vännen du var -

—
Men minns när du blir fru
Hemmets solsken vare du..

—
Ljuft det är att lefva
Då man solsken sprider.
Ljufr det är att älska
Och att älskad vara
Ljuft att torka tåren
Bort från den som lider
Ljuft att tänka tankar
Ädla, underbara..

När du i framtidsdagar
du munter är och glad
sänd då en tanke hit tillbak
till den som skref på detta blad-

På detta lilla blad, en hälsning från mig tag
Lef lycklig glad och nöjd. I all din lefnads åg.

Vänskapens blomma evigt skall knoppas.
I människans kädja är vänskap en länk.
Vänskapen tror, då kärleken hoppas,
Den är och förblifver den eviges skänk.

Säll och lycklig var
Båd först och sist i alla dar.
Din glada blick jag önskar se
Din vänskap derom vill jag be.

Ögonblicket är dyrbart
Minnet är Evigt

Skriv endast på denna sida!

Hoppet oändligt :

Fri från sorger, fri från smärta
vandra glad din lefnads stig
och uti ditt goda hjärta
göm en liten plats åt mig.

Andra besegra är stort; en seger dock finns som är
större

Kuva i eget bröst stormande lidelsers våg.

Vandra varligt ibland vänner
ty det ofta hända plär
att ingen enda utaf dem du känner
fast du midt ibland dem är.

Sällt det var det rimmet
Som jag hittade minsann
Sällt o Cecelia blir det hemmet
Som du får, när du får man.

Ja med honom skall du knyta
Ett det sällaste förbund.
Nu med versen jag kan skryta
Som till slut blef full och rond.

Blir du älskad, älska varmt tillbaka
Rädd att sära den som vill ditt väl,
Blir di bortglömd, lär dig att försaka
Och haf allti¶ frid uti din själ.

Här är din barndoms tid förfluten,
här har du drömt din oskulds dröm.
Här liksom en ros bland tisteln bruten
du växte upp så huld, så ömm.
Här sjöng dig lunden sina sånger,
och liljan växte kapp med dig.
Jag har ej skrifvit många gånger
men detta för att behaga dig.

Hör. nu hvad jag säger dig

Skriv endast på denna sida!

Den gör väl som gifter sig.
Men den sig ej gifter, hör!
Han är vis och bättre gör!!

—
Då du vänners glada skara kring dig ser
Och lyckans sol emot dig ler
Ack glöm mig ej mitt hjärta ber.

—
Din vän och trogna slaf, Jag aldrig nånsin blifver
Jag blir intill min graf, Dig falsk och öfvergifver
Min högsta glädje är, Om du ifrån mig dö~~r~~
Om du får lefva här Du all min ro förstör

vänner emellan -

—
Ungdomen värmer sig vid hoppets sol
Ålderdomen vid minnets kamiñ -

Horröd den 1 april 1901

Elin Åström/

Anna Troedsson